

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Musilem ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek bl. 602, č.p. 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, ulice Lidická, Most, IČO 28745299**
sídlem Lidická 66, 434 01 Most
zastoupený advokátem Mgr. Eduardem Belšánem
sídlem Berounská 107, 270 61 Lány

proti
žalované:

[REDACTED] narozená **[REDACTED]**
bytem **[REDACTED]**

o 23 064 Kč s příslušenstvím
rozsudkem pro zmeškání

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 21 192 Kč s úrokem 0,1% denně z částky 4 458 Kč od 01. 02. 2017 do 31. 05. 2017, úrokem 0,1% denně z částky 2 493 Kč od 01. 03. 2017 do 31. 05. 2017, úrokem 0,1% denně z částky 2 493 Kč od 01. 04. 2017 do zaplacení, úrokem 0,1% denně z částky 2 493 Kč od 01. 05. 2017 do zaplacení, úrokem 0,1% denně z částky 2 493 Kč od 01. 06. 2017 do zaplacení, úrokem 0,1% denně z částky 2 493 Kč od 01. 07. 2017 do zaplacení, úrokem 0,1% denně z částky 2 493 Kč od 01. 08. 2017 do zaplacení, úrokem 0,1% denně z částky 2 493 Kč od 01. 09. 2017 do zaplacení, úrokem 0,1% denně z částky 2 493 Kč od 01. 10. 2017 do zaplacení, úrokem 0,1% denně z částky 2 493 Kč od 01. 11. 2017 do zaplacení, úrokem 0,1% denně z částky 2 493 Kč od 01. 12. 2017 do zaplacení, dále náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 363 Kč, dále částku 1 872 Kč s úrokem 0,1% denně z částky 1 872 Kč od 01. 08. 2018 do zaplacení a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 9 489,80 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

Odůvodnění tohoto rozsudku vychází z ustanovení § 153 b) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“).

Předmětem řízení je nárok žalobce na zaplacení částky uvedené ve výroku tohoto rozsudku. Dle tvrzení strany žalující tento nárok vznikl z titulu plnění spojená s užíváním bytové jednotky č. [REDAKCE] žalovanou, která byla vlastnící této bytové jednotky a jako taková byla povinna přispívat na správu domu a pozemku ve výši odpovídající jejímu podílu na společných částech. Tento příspěvek však žalovaná nehradila v období leden až listopad 2017 řádně.

Ve věci bylo soudem nařízeno ústní jednání na den 17. 2. 2020. Žalované bylo dne 27. 1. 2020 do vlastních rukou doručeno předvolání k tomuto jednání, jehož součástí bylo poučení o skutečnosti, že pokud se žalovaná k jednání bez důvodné a řádné omluvy nedostaví a navrhnou-li to na jednání strana žalující, bude soud pokládat tvrzení obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkajících se sporu, za nesporná a na tomto základě může o žalobě rozhodnout rozsudkem pro zmeškání.

Žalovaná se k uvedenému jednání bez omluvy nedostavila. Soud proto vyšel z tvrzení uvedených v žalobě jako z tvrzení nesporných a na jejich základě rozhodl v souladu s žalobním návrhem, neboť se nejedná o věc, ve které by nebylo možné uzavřít a schválit smír dle § 99 odst. 1 o. s. ř., nárok žalobce uplatněný žalobou není v rozporu s žádnou kogentní občanskoprávní normou. Podle ustanovení §153b odst. 2 o. s. ř. rozsudek pro zmeškání totiž nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Meze možnosti rozhodnout rozsudkem pro zmeškání jsou tedy zákonem dány týmiž okolnostmi, jimiž je omezena možnost uzavřít a schválit soudní smír. Znamená to, že rozsudkem pro zmeškání nelze rozhodnout ve věcech, u nichž jejich povaha nepřipouští uzavření smíru, a tehdy, kdyby rozsudek pro zmeškání byl v rozporu s právními předpisy. Právní teorie i soudní praxe zastává názor, že povaha věci připouští uzavření smíru zpravidla ve věcech, v nichž jsou účastníci v typickém dvoustranném poměru, jestliže hmotně právní úprava nevyklučuje, aby si účastníci mezi sebou upravili právní vztahy dispozitivními úkony. Z uvedeného vyplývá, že povahou věci je vyloučeno uzavřít smír zejména a) ve věcech, v nichž lze zahájit řízení i bez návrhu (srov. § 13 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, (dále jen „z. ř. s.“)); b) ve věcech, v nichž se rozhoduje o osobním stavu (srov. např. § 13 z. ř. s. ve spojení s §§ 367, 371 z. ř. s.); c) ve věcech, v nichž hmotné právo nepřipouští vyřízení věci dohodou účastníků právního vztahu. Zda smír není v rozporu s právními předpisy je soud povinen zkoumat při rozhodování o schválení smíru. Protože smír je dvoustranným dispozitivním úkonem účastníků řízení, který má základ v hmotném právu, je smír v rozporu s právními předpisy zejména tehdy, jestliže a) dohoda účastníků je z hlediska obecných požadavků kladených na právní úkony neplatná; z tohoto pohledu je v rozporu s právními předpisy i takový smír, který nebyl učiněn určitě a srozumitelně (uvedený požadavek je důležitý také proto, že schválený smír je titulem pro exekuci); b) se příčí kogentním ustanovením zákona nebo je obcházi (srov. Bureš, Drápal, Krčmář, Mazanec, Občanský soudní řád, Komentář, I. díl, 6. vydání, 2003, C. H. Beck, str. 332, bod 5 a 6). Konečně rozsudek pro zmeškání nelze vydat dle § 153b odst. 3 o. s. ř. tam, kde by takovým rozsudkem došlo ke vzniku, změně nebo zrušení právního poměru mezi účastníky, jinými slovy, kde by se jednalo o tzv. konstitutivní rozhodnutí.

V posuzované věci se jedná o spor z titulu plnění spojená s užíváním bytové jednotky. Z toho, co bylo řečeno o přípustnosti uzavření soudního smíru, je nepochybné, že předmětem tohoto řízení jsou subjektivní majetková práva, jimiž mohou účastníci (jejich nositelé) podle jejich povahy i podle příslušných zákonných předpisů volně nakládat, o nichž se rozhoduje ve sporném řízení, a ve kterém tedy účastníci mohou uzavřít smír. Ke shora uvedeným závěrům dospěl Nejvyšší

soud ČR ve věci sp. zn. 30 Cdo 641/2005. Nejedná se o konstitutivní rozhodnutí, ale soud právně závazným způsobem deklaruje povinnosti žalované, jež mu vnikly z uvedeného titulu.

Právní posouzení dále vychází z ust. § 1181 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dle kterého vlastník jednotky platí zálohy na plnění spojená nebo související s užíváním bytu (služby) a má právo, aby mu osoba odpovědná za správu domu zálohy včas vyúčtovala, zpravidla nejpozději do čtyř měsíců od skončení zúčtovacího období.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 9 489,80 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 923 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 23 064 Kč sestávající z částky 2 060 Kč za každý ze tří úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. včetně tří paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 7 080 Kč ve výši 1 486,80 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu podepsaného, přičemž odvolacím důvodem jsou jen vady uvedené v ustanovení § 205 odst. 1 písm. a) o. s. ř. týkající se podmínek řízení, věcné příslušnosti soudu, vyloučení soudce (přísedícího) nebo obsazení soudu a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání tohoto rozsudku (§ 205b o. s. ř.).

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 17. února 2020

Mgr. Jan Musil v. r.
samosoudce